

Dan volgt hier de volgende voorspellende waarschuwing.

We weten niet alleen niet meer wat een krant is, tegenwoordig, we weten ook niet meer wat onderwijs is. Er bestaat sinds kort iets dat Coursera heet. Dat is

een nieuw 'interactief online educatiebedrijf' dat door de Amerikaanse hoogleraar (Stanford) Andrew Ng is opgericht. Dit bedrijf brengt de ontwikkeling die met Open Courseware op gang is gebracht een stap verder.

Wat Open Courseware is, weet u allemaal, dankzij

Louwarnoud van der Duim. Louwarnoud, die toen bij het toenmalige UOCG werkte, heeft de RUG ervan bewust gemaakt dat Amerikaanse universiteiten een belangrijk deel van hun cursussen gratis online aanbieden, aan iedereen die thuis dat materiaal wil inzien en er wijzer van wil worden. Voor een niet gering deel dankzij Louwarnoud's bewustzijnsaanslag is de RUG er ook mee begonnen op deze manier cursussen openbaar te maken. De gedachte daarachter is: dat is goed voor de kwaliteit van de cursussen, want docenten willen op het WWW natuurlijk goed voor de dag komen en het laat de buitenwereld zien wat de RUG op onderwijsgebied waard is.

Een nog verdergaande gedachte is: instellingen die geen Open Courseware aanbieden, maken zichzelf verdacht. Open Courseware is de etalage, zonder welke een instelling onzichtbaar en obscuur wordt voor de aankomende studenten en hun ouders. In het ICT-strategieplan is om al deze redenen een flink bedrag voor de ontwikkeling van Open Courseware opgenomen.

Coursera staat studenten van over de gehele wereld toe niet alleen cursussen te lezen (of te beluisteren, te zien), maar maakt ook begeleiding mogelijk en tentamineert de studenten. Bij Coursera kun je echt studeren. Professor Ng meldt trots (in de New York Times) dat hij vroeger zo'n vierhonderd studenten per jaar had, en nu tienduizend. Uiteraard is

deze vorm van Open Courseware niet meer gratis. Voor de Coursera-diploma's moeten de studenten wel betalen. Maar ze hoeven voor hun Stanford diploma niet meer naar de USA te emigreren en dat scheelt natuurlijk wel. Zeker voor studenten uit wat we ooit de Derde Wereld noemden (ik ben even kwijt hoe het tegenwoordig heet) is dat erg belangrijk.

Dan komt nu het belangrijke punt.

Coursera is zowel een techniek (het is een interactief platform), als een organisatie.

Het functioneert doordat er een wereldwijd netwerk opgezet wordt waaraan op dit ogenblik universiteiten als Stanford, Princeton, Michigan en the University of Pennsylvania meedoen, plus allerlei onderwijsinstellingen in de rest van de wereld, die zorgen voor de begeleiding en de toetsing.

Het is naar mijn idee niet moeilijk te voorspellen, dat Coursera de wereld der onderwijsinstellingen in onderwijsproducerende instellingen en faciliterende instellingen zal verdelen. Er zullen universiteiten zijn die vooral cursussen van anderen faciliteren (en af en toe wellicht zelf een cursusje leveren) en instellingen die het onderwijszelf maken. Kortom: een nieuw strijdperk dient zich aan. Coursera is uiteraard niet het enige initiatief op dit vlak. MIT en Harvard hebben vergelijkbare bedrijven opgericht, die ook al hard aan het werk zijn. Over zo'n jaar of vijf, zo schatten ingewijden, is dit het nieuwe onderwijsveld. Dit zal de manier worden waarop de miljoenen en miljoenen jongeren die nu nog vanwege financiële problemen buiten het Hoger Onderwijs staan, dat Hoger Onderwijs binnengetrokken kunnen worden.

Kortom: we hebben nog vijf jaar de tijd om ervoor te zorgen dat ons onderwijs via de nieuwe platforms wereldwijd aan de man gebracht gaat worden. En dat de RUG geen lokaal onderwijsplatform voor andere mondiale universiteiten wordt.

Langs de zijlijn

Over vijf jaar